

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Csp/124/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617203882
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2018:8617203882.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobcov 1/ E. U., nar. X.X.XXXX a 2/ Z. U., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom P. U. XX, XXX XX U. E., štátni občania SR, zastúpených JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom Advokátskej kancelárie Svidník, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému T. KSI H., s.r.o., E. 5, XXX XX Y., M.: XX XXX XXX, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 eur, takto

rozhodol:

- I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Svidník č. k. 6Csp/124/2017-20 zo dňa 12.9.2017.
- II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ primerané finančné zadostučinenie vo výške 100 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalobcovia 1/ a 2/ majú nárok proti žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.
- IV. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou zo dňa 24.8.2017 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 100 eur a trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 4C/354/2013 boli ako žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/354/2013 voči nim uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5 391,90 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník žalobu v celom rozsahu zamietol rozsudkom sp. zn.

6Csp/124/2017
-2-

4C/354/2013 zo dňa 15.3.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7Co/115/2016 zo dňa 26.1.2017, ktoré sa stali právoplatnými dňa 14.3.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „Súd s prihliadnutím na obsah spisu, listinné dôkazy rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Návrhu nevyhovel aj napriek tomu, že v konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou, a.s., a odporcami (ďalej len odporca) bola

dňa 15.4.2005 uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 0620837792, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 220 000 Sk /7 303,66 eura. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.5.2005 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.3.2015. Predmetnú zmluvu je potrebné vyhodnotiť ako zmluvu spotrebiteľskú, ktorú je potrebné posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj predpisu špeciálnej úpravy, najmä zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení zmien a doplnkov. Dňa 15.12.2011 bola podpísaná zmluva o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako navrhovateľom v tomto konaní. Podľa prílohy č. 1 k uvedenej zmluve nasvedčuje tomu, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom tohto konania, vznikol z bankového úveru regulovaného špeciálnou právnou úpravou zákonom o bankách. Pričom banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, aby disponoval takýmto povolením, na základe ktorého by mohol vykonávať správu nezosplatnených úverov poskytovaných fyzickým osobám bankami teda bankovou činnosťou. V danom prípade je potrebné posúdiť aj zmluvu o postúpení pohľadávky vyplývajúcej z bankovej činnosti právneho predchodcu navrhovateľa. Z ustanovenia § 92 ods.8 zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné, teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. V tomto súd sa stotožnil s vyjadrením vedľajšieho účastníka odporcov, podľa ktorého - banka nemôže postúpiť nebanku živý úver, len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. Podľa zistenia pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) z jej strany nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, k odstúpeniu, ani k výpovedi úveru, pretože takýto listinný dôkaz nebol súdu preukázaný, pričom je súdu známe, že titulom zmluvy o postúpení pohľadávok sa postupuje celá dokumentácia z úveru/pohľadávky. Na základe uvedených skutočností vyplýva jednoznačný záver, že navrhovateľ nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2011 je neplatná, keďže na navrhovateľa nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, nakoľko navrhovateľ nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov a na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani uvedené zákonné predpoklady § 92 ds.8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky

6Csp/124/2017

-3-

na navrhovateľa (postupníka). Okrem toho podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo taktiež zo strany navrhovateľa preukázané nebolo.“ Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3. Ako spotrebiteľia si uplatňujú satisfakciu za porušenie ich spotrebiteľských práv. Svoje práva museli brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže sú spotrebiteľia, ktorí

úspešne uplatnili porušenie svojich práv na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadostučinenie požadujú vo výške 100 eur.

2. V spore bol vydaný platobný rozkaz č. k. 6Csp/124/2017-20 zo dňa 12.9.2017, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor.

3. Podľa § 267 ods. 3 a 4 C.s.p., ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>. Uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor. Na základe uvedeného súd vo výroku I. rozsudku zrušil platobný rozkaz a nariadil v spore pojednávanie.

4. Žalovaný v odpore zo dňa 4.10.2017 uviedol, že Okresný súd Svidník rozsudkom zo dňa 15.3.2016, č. k. 4C/354/2013-184 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 26.1.2017, č. k. 7Co/115/2016-226 zamietol žalobu žalovaného (v uvedenom konaní žalobcu) v celom rozsahu, na základe ktorej si žalovaný uplatnil voči žalobcom (v uvedenom konaní žalovaným) nárok titulom pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o splátkovom úvere 0620837792 zo dňa 15.4.2005. V súlade s uvedeným je žalovaný toho názoru, že žalobcovia nie sú v súdenom prípade osobami, ktoré úspešne uplatnili porušenie spotrebiteľského práva na súde. Pokiaľ žalobcovia poukazujú na rozsudok okresného súdu, v predmetnom konaní boli síce žalobcovia úspešnou stranou sporu, avšak ich podania, resp. tvrdenia v tomto konaní boli len obranou v konaní, nie úspešným uplatnením práva na súde. Žaloba bola navyše zamietnutá pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a nie pre porušenie spotrebiteľských práv žalobcov, ako to žalobcovia interpretujú v podanej žalobe. Okresný súd však aktívnu legitímáciu skúmal v rámci podmienok konania teda ex offo a nie na námietku žalobcov. Na základe uvedeného je podľa názoru žalovaného nutné prijať záver, že žalobcovia nepreukázali, že by úspešne uplatnili porušenie spotrebiteľského práva na okresnom súde, na základe čoho nepreukázali vznik nároku na primerané finančné zadostučinenie, a preto je podaná žaloba potrebné pre neunesenie dôkazného bremena zamietnuť. Nad rámec uvedeného žalovaný upriamuje pozornosť okresného súdu na skutočnosť, že rozhodovacia prax súdov ohľadom posúdenia právnej otázky aktívnej legitímácie s prihliadnutím na ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov nie je zjednotená, čo bolo v konečnom

6Csp/124/2017

-4-

dôsledku aj dôvodom na podanie odvolania proti rozsudku okresného súdu zo strany žalovaného, a teda v žiadnom prípade nemožno hovoriť o cielenom porušovaní spotrebiteľských práv. Žalovaný v poslednom rade nesúhlasí s výškou primeraného finančného zadostučinenia, akú si žalobcovia uplatnili. Žalobcovia žiadnym spôsobom neuviedli, ako k požadovanej výške dospeli, pričom s prihliadnutím na funkciu, ktorú má finančné zadostučinenie plniť, je potrebné primárne zohľadniť neplnenie si platobných povinností žalobcov vyplývajúcich zo Zmluvy o splátkovom úvere 0620837792, čo napokon viedlo k postúpeniu pohľadávky a uplatneniu si nároku voči žalobcom cestou príslušného súdu. Na základe vyššie uvedeného žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou a navrhuje, aby vo veci konajúci súd žalobu zamietol ako nedôvodnú a žalovanému priznal plnú náhradu trov konania.

5. Právny zástupca žalobcov k odporu žalovaného sa písomne vyjadril podaním zo dňa 24.11.2017, v ktorom uviedol, že žalovaný je toho názoru, že v súdenom prípade žalobcovia nie sú osobami, ktoré úspešne uplatnili porušenie spotrebiteľského práva na súde, keďže v pôvodnom konaní boli síce úspešnou stranou, avšak ich podania, resp. tvrdenia boli len obranou v konaní a nie úspešným uplatnením práva na súde. S týmto tvrdením žalovaného sa žalobcovia nestotožňujú. Je pravdou, že pôvodné konanie na Okresnom súde Svidník, sp. zn. 4C/354/2013 inicioval sám žalovaný podaním žaloby, avšak pre vznik nároku na primerané finančné zadostučinenie nie je právne významné, či bol spotrebiteľ v konaní, od úspechu ktorého odvodzuje svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie, v

postavení žalobcu alebo v postavení žalovaného. Na podporu tejto argumentácie poukázali na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn.7Co/23/2017 zo dňa 24.8.2017, z ktorého citovali: „Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.“ K obrane žalovaného, že žalobcovia nepreukázali úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva na okresnom súde, a teda nepreukázali vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie, že v základnom konaní nešlo o úspešné uplatnenie porušenia spotrebiteľského práva na súde, nakoľko bola žaloba zamietnutá pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie, uviedol, že podstatou základného konania bola žaloba, základ ktorej spočíval bez akýchkoľvek pochybností v spotrebiteľskom právnom vzťahu založenom spotrebiteľskou úverovou zmluvou. Podľa jeho názoru, ak v pôvodnom konaní, terajší žalovaný podal proti žalobcom ako spotrebiteľom z tohto právneho vzťahu žalobu a táto žaloba bola zamietnutá pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie, boli na súde z tohto právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou úspešní žalobcovia. Pre naplnenie podmienok podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je podstatné akékoľvek porušenie spotrebiteľského práva, vyplývajúceho z akejkoľvek právnej normy. Ak bola takáto norma aplikovaná na posúdenie a rozhodnutie o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu, ktoré majú svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a spotrebiteľ bol na súde úspešný, patrí mu v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, ktoré v tomto konaní požadujú v sume 100 eur, poukázali na to, že žalovaný si voči žalobcom na súde neoprávnene uplatňoval sumu omnoho vyššiu, a to presne 5 391,90 eura. Výšku požadovaného finančného zadosťučinenia žalobcami preto považuje za

6Csp/124/2017

-5-

odôvodnenú. Na podporu svojej argumentácie poukázal na rozsudky Krajského súdu Prešov, po jednom rozhodnutí z jednotlivých senátov, a to napr. na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co/62/2014 zo dňa 27.5.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/53/2016 zo dňa 4.10.2016, rozsudok Krajského súdu sp. zn. 4Co/78/2016 zo dňa 24.4.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/162/2016 zo dňa 23.3.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/60/2014 zo dňa 25.11.2014, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/350/2015 zo dňa 31.3.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/157/2014 zo dňa 2.3.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/56/2016 zo dňa 2.5.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 12 Co/3/2015 zo dňa 10.12.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17 Co/117/2016 zo dňa 4.10.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/34/2014 zo dňa 16.2.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/266/2016 zo dňa 12.9.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/96/2013 zo dňa 28.10.2013, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 21Co/168/2016 zo dňa 26.1.2017 a rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co/117/2016 zo dňa 28.6.2017.

6. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/354/2013 zo dňa 15.3.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/115/2016 zo dňa 26.1.2017 a zistil tento skutkový stav:

7. Z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/354/2013 zo dňa 15.3.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/115/2016 zo dňa 26.1.2017 súd zistil, že žalobcovia v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 4C/354/2013 boli ako žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/354/2013 voči nim uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5 391,90 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník žalobu terajších žalovaných v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca, terajší žalovaný, nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, nakoľko

zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2011 je neplatná, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, nakoľko žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov a na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené ani uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka). Okrem toho podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo taktiež zo strany žalobcu preukázané nebolo.

8. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní uviedla, že žalobcovia zotrávajú na podanej žalobe v celom rozsahu. V tomto konaní si uplatňujú nárok na finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur. V konaní, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/354/2013, boli žalobcovia v plnom rozsahu úspešní, čím podľa ich názoru došlo k splneniu podmienok k primeranému finančnému zadosťučineniu v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Navrhla preto žalobe vyhovieť a v prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania.

6Csp/124/2017

-6-

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí, považuje nárok žalobcu za nedôvodný. Poukazuje na argumenty prezentované vo svojom odpore. Zdôrazňuje skutočnosť, že zo súdneho konania, z ktorého odvodzujú svoj nárok žalobcovia, vyplýva, že v predmetnom súdnom konaní žaloba bola zamietnutá z dôvodu nedostatku legitimácie žalobcu v pôvodnom konaní, teda v súčasnom konaní žalovaného. Žalovaný má preto za to, že neboli naplnené podmienky § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, nakoľko v uvedenom konaní neboli porušené práva spotrebiteľa. Zároveň poukázal na neodôvodnenie samotnej výšky uplatňovaného nároku zo strany žalobcov. Žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a v prípade úspechu v konaní si uplatnil náhradu trov konania.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o bankách) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo

len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

13. V prejednávanom spore je predmetom konania nárok žalobcov opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZI/2007/250/>> o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie

6Csp/124/2017

-7-

v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZI/2007/250/>> Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia súčasne pôsobí preventívne.

14. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobcovia boli v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 4C/354/2013 ako žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/354/2013 voči nim uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5 391,90 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník žalobu v celom rozsahu zamietol rozsudkom sp. zn. 4C/354/2013 zo dňa 15.3.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7Co/115/2016 zo dňa 26.1.2017, ktoré sa stali právoplatnými dňa 14.3.2017. Z odôvodnenia rozsudkov je zrejmé, že žalovaný nedisponoval dostatočnou aktívnou vecnou legitimitáciou v predmetnom konaní, nakoľko neboli naplnené zákonné predpoklady v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka), v tomto konaní žalovaného.

15. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Súd sa plne stotožňuje s tvrdením žalobcov, že pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie je právne významné, či bol spotrebiteľ v konaní, od úspechu ktorého odvodzuje svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie, v postavení žalobcu alebo v postavení žalovaného (viď rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7Co/23/2017 zo dňa 24.8.2017). Súd poukazuje na to, že podstatou základného konania bola žaloba, základ ktorej spočíval bez akýchkoľvek pochybností v spotrebiteľskom právnom vzťahu založenom spotrebiteľskou úverovou zmluvou. Podľa názoru súdu, ak v pôvodnom konaní, terajší žalovaný podal proti žalobcom ako spotrebiteľom z tohto právneho vzťahu žalobu a táto žaloba bola zamietnutá pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie, boli na súde z tohto právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou úspešní žalobcovia. Pre naplnenie podmienok podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je podstatné akékoľvek porušenie spotrebiteľského práva, vyplývajúceho z akejkoľvek právnej normy. Ak bola takáto norma aplikovaná na posúdenie a rozhodnutie o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu, ktoré majú svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a spotrebiteľ bol na súde úspešný, patrí mu v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nárok na primerané finančné

zadosťučinenie. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd je toho názoru, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcov je suma 100 Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcom ako spotrebiteľom satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania

6Csp/124/2017

-8-

práv spotrebiteľov. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. O trovách konania vo výroku III. rozsudku súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobcom, ktorí mali vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

19. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobcovia boli podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodení a súd ich žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal žalovaného vo výroku IV. rozsudku zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

6Csp/124/2017

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Vo Svidníku dňa 1. marca 2018
JUDr. Anna Frigová
sudkyňa